

## **УПРАЖНЯВАНЕ НА АДВОКАТСКА ПРОФЕСИЯ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА АДВОКАТСКА ПОМОЩ В ГЕРМАНИЯ И АВСТРИЯ ОТ АДВОКАТИ – ГРАЖДАНИ НА ДРУГИ СТРАНИ-ЧЛЕНКИ НА ЕС**

*Катерина Граматикова \**

Въведените правила от Европейския съюз с оглед премахване на ограниченията за упражняване на адвокатска професия в държави-членки, различни от държавата на произхода, целят, от една страна, да отчетат особеностите и спецификата на адвокатската професия, от друга – да са в съответствие с основните принципи на Съюза, гарантиращи свободата за установяване, за предоставяне на услуги и т.н.

Германия и Австрия са имплементирали правото на ЕС в тази област, като са приели специални закони, определящи правилата и условията, при които адвокати – граждани на други държави-членки на Съюза, придобили адвокатска правоспособност съгласно законодателството на държавата на произхода си, могат да упражняват професията си на тяхна територия. Правото на ЕС ясно разграничава свободата за предоставяне на услуги в рамките на Съюза от свободата гражданин на държава-членка да се установи на територията на друга държава-членка. В зависимост от това дали става въпрос за упражняване на адвокатска професия посредством предоставяне на адвокатска помощ, или пък в рамките на трайно установяване на територията на Германия или Австрия, законодателствата на двете държави съдържат и някои разлики. Независимо от това как упражнява професията на територията на двете страни, адвокатът следва да спазва и всички общи изисквания във връзка с това, както и в частност – да притежава необходимите познания в областта на местното законодателство, като при осъществяването на дейността си в двете страни трябва задължително да използва наименованието на професията, използвано в собствената му държава.

Дейността на всеки адвокат, гражданин на друга страна-членка на ЕС, упражняващ професията на територията на двете страни, се надзирава и контролира от местните органи на адвокатурата. Установилият се в Германия или Австрия адвокат следва да поддържа кантора и да бъде вписан като член на съответната адвокатска колегия, като се включва в специален регистър на „европейските адвокати“. По отношение на правата на адвокат, гражданин на друга държава-членка, упражняващ адвокатска професия на територията на Германия или Австрия двете страни са въвели някои ограничения. В Австрия тези ограничения са по-значителни, като включват и

---

\* Адвокат от София, Адвокатско дружество „Добрев, Кинкин и Люцканов“.

забрана „европейският адвокат“ да бъде избран за член на органите на адвокатурата, да получава специалните обезщетения, предвидени в Закона за адвокатурата (за старост, инвалидност и др.), и т.н. Принципно е ограничена и възможността за самостоятелно процесуално представителство и защита от адвокат, гражданин на друга държава-членка, упражняващ професията на територията на двете държави, в случаите, когато клиентът няма право да се защитава сам и адвокатската защита е задължителна.

Адвокат, вписан в специалния регистър на „европейските адвокати“, може да бъде вписан в регистъра на адвокатите след тригодишно действително и непрекъснато упражняване на адвокатската професия, при условие че ефективно е практикувал в областта на местното право и правото на ЕС. Адвокат, гражданин на страна-членка на ЕС, придобил образованието и квалификацията си в ЕС, може да бъде вписан и директно в регистъра на местните адвокати, ако положи успешно специален изпит, който се организира и провежда съответно в Австрия или Германия.

Всеки адвокат, вписан в двете държави, има право да участва в професионални обединения за съвместно упражняване на адвокатската професия при спазване на особените законови изисквания на местното законодателство по отношение на неговата правна форма, организация, дейност, фирма (название) и т.н. Ако установилят се адвокат вече принадлежи към професионално обединение за съвместно упражняване на адвокатска професия (дружество, съдружие и др.) в собствената си държава, той следва да информира за това колегиата, в която се вписва, като има право при дейността си да посочва и названието му.

Законодателствата и на двете държави дават възможност професионално обединение за съвместно упражняване на адвокатската професия, регистрирано в друга страна-членка на ЕС, да открие клон там.

В Австрия това е регламентирано в специалния закон, уреждащ правилата за упражняване на адвокатска професия в Австрия от адвокати, граждани на други страни-членки на ЕС. Членове на клона могат да бъдат само вписани в Австрия адвокати (вкл. в специалния регистър), които освен това са членове на чуждестранното професионално обединение.

В Германия специалният закон, приет с оглед имплементирането на законодателството на ЕС в областта, не предвижда специални правила за регистриране на клонове на такива обединения. Поради това и предвид обстоятелството, че следва да се спазват принципите на правото на ЕС за недискриминация и равно третиране на местните и чуждестранните физически и юридически лица, следва да се прилага общият ред за откриване на клонове, уреден в немския Закон за адвокатурата. Той предвижда, че в клона следва да осъществява трайно дейността си поне един от адвокатите, управители на обединението. Абсолютно изискване е също така членът на клона да бъде вписан (вкл. и в специалния регистър) в Германия адвокат.

В заключение може да се посочи, че въпреки възприетия от българския законодател по-различен подход за имплементиране – с отделна глава в Закона за адвокатурата, а не със специален закон, – българското законодателство е приведено в съответствие с приложимото право на ЕС. Очевидно България до голяма степен е въвела правила, много близки и сходни с въведените от Германия – държава с традиции в областта на правото изобщо и в частност в областта на правото на ЕС, в качеството ѝ на основоположник на Съюза.